

РОЗДІЛ 9

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК, АНАЛІЗ ТА АУДИТ

УДК 657.6-051(477)

Большотенко І. В.

ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК»

НАПРЯМИ РЕФОРМУВАННЯ МАКРОЕКОНОМІЧНИХ РАМКОВИХ УМОВ АУДИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Розглянуто діючий порядок регулювання аудиторської діяльності в Україні. Визначено напрями реформування макроекономічних рамок функціонування суб'єктів аудиту, пов'язаних із регулюванням і нормативно-правовим забезпеченням аудиторської діяльності.

Ключові слова: аудит, аудиторська діяльність, регулювання аудиторської діяльності, макроекономічні рамкові умови, суспільний нагляд.

Постановка проблеми. На сьогодні в Україні сформувалася національна система аудиту як невід'ємного елемента інфраструктури ринкової економіки. За досить короткий час у країні сформовано базові методологічні та правові засади здійснення аудиторської діяльності. Проте до нині не визначена модель, за якою здійснюються організація та регулювання аудиторської діяльності. Нерозв'язані проблеми у сфері регулювання незалежного аудиту призвели до негативних наслідків. Рішенням Європейської комісії 2011/30/ЄС Україні було позбавлено режиму перехідного періоду в частині реєстрації національних аудиторів та аудиторських фірм, що здійснюють аудит емітентів, цінні папери яких обертаються на ринках капіталу країн Європейського Союзу [1]. Відсутність чіткого розуміння ролі незалежного аудиту в загальній системі державного регулювання економічних відносин гальмує розвиток аудиту в Україні та потребує розгляду макроекономічних рамок функціонування суб'єктів аудиту, пов'язаних з інституціональними засадами, державним регулюванням і правовим забезпеченням аудиторської діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика правового регулювання та нормативного забезпечення аудиторської діяльності в Україні порушується в численних працях вітчизняних науковців та фахівців у сфері аудиту. Зокрема, О.Л. Макеєва [2], В.В. Рядська [3] наголошують на необхідності розгляду ключових чинників розвитку аудиторської діяльності через призму інституціоналізації. А.О. Саюн [4], Л.Ю. Ільницька [5] підкреслюють важливість реформування системи аудиту в Україні відповідно до вимог Міжнародних стандартів аудиту шляхом створення відповідного комплексного науково-методичного забезпечення. В.В. Глушенко, І.Є. Риженко [6] звертають увагу на недосконалість існуючої системи підготовки і стажування майбутніх аудиторів та необхідності належного правового закріплення в нормативно-правових актах законодавчого регулювання договірних відносин між клієнтом та аудиторською фірмою.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Аналіз наукових джерел свідчить, що основна увага фахівців при розгляді проблемних питань у сфері аудиторської діяльності спрямована на вивчення невідповідностей та неузгодженостей положень окремих законодавчих та

нормативних актів. Проте розв'язання локальних проблем із регулювання аудиторської діяльності не вирішує головного завдання – реформування незалежного аудиту як суспільного інституту, функціонування якого спрямоване на задоволення потреб усіх учасників бізнес-процесу. Отже, нагальною проблемою залишається створення ефективної системи суспільного нагляду за аудиторською діяльністю, організувати яку не можна без чіткого визначення концепції розвитку аудиту в Україні – на державних чи професійних засадах.

Мета статті полягає у визначенні напрямів реформування макроекономічних рамок функціонування суб'єктів аудиту, пов'язаних із регулюванням і нормативно-правовим забезпеченням аудиторської діяльності. Для досягнення поставленої мети необхідно розглянути діючий порядок регулювання аудиторської діяльності в Україні та визначити напрями реформування макроекономічних рамок функціонування вітчизняних суб'єктів аудиторської діяльності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Аудиторська діяльність в Україні є достатньо молодим суспільним інститутом у порівнянні з іншими країнами з ринковою економікою, де становлення аудиту має багаторічну історію. Специфіка організації аудиторської діяльності в різних країнах світу визначається ступенем державного втручання та контролю суб'єктів аудиту. Розгляд світових підходів дозволяє виділити існування двох принципово різних концепцій щодо організації та регулювання аудиторської діяльності – державну і професійну. Виходячи з цього у світовій практиці успішно функціонує декілька моделей: державне регулювання, саморегулювання професії та змішана форма.

Державна модель регулювання незалежного аудиту запроваджена в Австралії, Нідерландах, Італії, Німеччині, Франції, Польщі. Регулювання аудиторської діяльності здійснюється державним органом, який є елементом фінансової інституції та контролює роботу ринку цінних паперів. Така державна інституція здійснює допуск до професії, веде реєстр суб'єктів аудиту, забезпечує незалежний контроль якості та суспільний нагляд за аудиторською діяльністю. До компетенції професійних організацій належить професійне навчання аудиторів, безперервне підвищення кваліфікації, випуск рекомендацій щодо застосування професійних стандартів.

Недержавна модель запроваджена в США та Великій Британії. Допуск до професії, її регулювання здійснюється недержавними професійними організаціями з чітким розподілом компетенцій та відповідальності. При цьому такі приватні організації підконтрольні державним органам. Участь держави обмежується створенням правового поля, наглядом за дотриманням принципу незалежності в керівних органах професійних організацій через вплив на призначення керівників із числа непракуючих осіб.

Змішана модель організації та регулювання аудиторської діяльності запроваджена в більшості країн – членів ЄС, зокрема у Словаччині, Чехії, Хорватії, Болгарії, а також у третіх країнах, таких як ПАР. Допуск до професії, сертифікація аудиторів, ведення реєстру аудиторів та аудиторських фірм, а також контроль якості здійснює переважно громадська професійна організація. Функцію суспільного нагляду в аудиті забезпечує державний орган, який також контролює діяльність громадської професійної організації.

Діючий порядок регулювання аудиту в Україні (рис. 1) можна віднести до змішаного типу, застосовуючи значну кількість обмовок.

Із набуттям легітимного статусу в 1993 р. аудиторська діяльність проголошувалася як саморегульована діяльність. Основні регуляторні функції були покладені на Аудиторську палату України (АПУ) як незалежний самостійний неурядовий орган із широкими повноваженнями. Проте

впродовж наступних двадцяти років відбулося посилення впливу державних регуляторів на розвиток ринку аудиторських послуг. На сьогодні в країні функціонує три державні органи, якими ведуться окремі Реєстри суб'єктів аудиту. Крім того, суб'єкти аудиторської діяльності визнані спеціально визначеними суб'єктами первинного фінансового моніторингу. Це накладає на них низку додаткових зобов'язань щодо постановки на облік у Державній службі фінансового моніторингу України (ДСФМУ), окремої ідентифікації клієнтів та здійснюваних ними фінансових операцій, подачі інформації до ДСФМУ.

Наявність додаткових вимог (реєстрів, сертифікатів, свідоцтв тощо) для здійснення аудиту окремих суб'єктів різних галузей економіки є українським ноу-хау, не вартим наслідування. Проведення аудиторських перевірок регламентується Міжнародними стандартами аудиту. Незалежно від того, кого перевіряє аудитор, ним застосовуються стандартні аудиторські процедури, єдині для всіх, оскільки не існує особливого аудиту для банків, страхових компаній, акціонерних товариств чи фінансових установ. З огляду на це, для аудиторської спільноти є незрозумілим, навіщо потрібна така кількість державних регуляторів. Адже, крім створення додаткових штучних перешкод при включенні до реєстру, упровадження платної сертифікації та реєстрації, зазначені реєстратори не привносять жодних якісних змін у процес регулювання незалежного аудиту.

Рис. 1. Порядок регулювання аудиторської діяльності в Україні

Джерело: скомпоновано автором на підставі [7; 8]

Аналіз законодавчих ініціатив у сфері аудиту [9] свідчить про наявне тяжіння у бік державної моделі регулювання аудиторської діяльності. У зв'язку з цим, на думку автора, для формування системи суспільного нагляду слід скористатися практичним досвідом Польщі, оскільки вихідні умови зародження і становлення незалежного аудиту в цій країні мають спільні риси з українськими реаліями, обумовленими пострадянським минулим. Окрім того, у Польщі, як і в Україні, аудит орієнтований переважно на потреби державних органів як основних користувачів аудиторських висновків. На сьогоднішній аудиторська діяльність у Польщі чітко розмежована на зовнішній та внутрішній аудит, хоча на початку 2000-х років у країні не існувало чіткої відмінності між ревізією та аудитом. У 2002 р. було введено поняття внутрішнього аудиту, основне призначення якого полягає у здійсненні контрольних функцій у середині певної групи підприємств. Нагляд за діяльністю внутрішніх аудиторів виконує створений при Міністерстві фінансів Польщі Департамент координації фінансового контролю і внутрішнього аудиту. Внутрішньому аудитові в обов'язковому порядку підлягають суб'єкти суспільного інтересу – центральні одиниці державної адміністрації, військовий, митний і казначейський уряд, прокуратура, фонди соціального страхування та цільові фонди, урядові особи, господарюючі одиниці зі значними доходами і витратами. При цьому внутрішній аудитор не повинен брати участь в аудиторських завданнях, що можуть призвести до виникнення конфлікту інтересів або використовувати свої функції у приватних цілях. Основне регулювання та контроль аудиторської діяльності в Польщі (рис. 2) здійснюють Національна рада аудиторів і Міністерство фінансів Польщі, до функцій яких входить законодавче регулювання аудиту, видача дозволів на ведення діяльності у сфері аудиту, контроль функціонування суб'єктів аудиту.

Головною прерогативою Надзвичайного національного з'їзду професійних аудиторів, який об'єднує на професійних засадах аудиторів Польщі, є розгляд і затвердження Кодексу професійної етики аудиторів. Національна палата аудиторів захищає професійні інтереси суб'єктів аудиту, здійснює контроль професійної діяльності, розвиває принципи професійної етики, підтримує престиж професії аудитора в країні. Суспільний нагляд за практичною діяльністю аудиторських фірм і діяльністю Національної палати аудиторів здійснює Комісія з нагляду за аудитом, члени якої призначаються міністром фінансів Польщі.

Для адаптації вітчизняного законодавства у сфері аудиту до європейських норм необхідно терміново внести зміни до чинного законодавства з регулювання аудиторської діяльності, а саме: дати чітке визначення термінам «суб'єкт аудиторської діяльності», «суб'єкти господарювання, що викликають суспільний інтерес», «не практикуюча в аудиті особа», «ключовий партнер з аудиту», «аудиторська мережа», «конфлікт інтересів аудитора», «внутрішній аудит», «зовнішній аудит», «обов'язковий аудит»; розмежувати сферу юрисдикції зовнішнього та внутрішнього аудиту з наступною розробкою нормативно-правового забезпечення внутрішнього

аудиту на загальнодержавному рівні; визначити структуру та повноваження органу суспільного нагляду; сформувати єдину систему вимог до професійних стандартів підготовки аудиторів та підвищення їхньої кваліфікації. Слід також ліквідувати практику створення державними органами декількох реєстрів аудиторських фірм. На думку автора, Реєстр суб'єктів аудиторської діяльності має бути один, в якому за потреби слід конкретизувати інформацію про статус суб'єктів аудиторської діяльності шляхом створення окремих розділів. Функція ведення такого Реєстру та внесення змін до нього має бути виключною прерогативою Аудиторської палати України.

Унаслідок відсутності практичного досвіду на сьогодні найскладнішою проблемою залишається створення органу суспільного нагляду за аудиторською діяльністю. Серед аудиторської спільноти не має єдиного бачення розв'язання цієї проблеми. Досвід формування органу суспільного нагляду більшості європейських країн свідчить на користь застосування державних важелів, при цьому механізм саморегуляції цього процесу виключається. Відповідний орган суспільного нагляду (Правління вищої ради комісаріату аудиту у Франції, Комісія з нагляду за аудитором в Німеччині, Наглядова комісія фінансового сектору в Люксембурзі, Комітет суспільного нагляду в аудиті в Хорватії, Комісія з нагляду за аудитом у Польщі) підпорядковується уряду та знаходиться під його контролем та правовим наглядом. Ураховуючи сучасні тенденції до централізації регулювання аудиторської діяльності, в Україні слід на законодавчому рівні закріпити фактично існуючий державний контроль у сфері аудиторської діяльності, центральним органом якого виступає Міністерство фінансів України. На цей орган покладається виконання таких функцій, як: координація державних органів із питань реалізації їхніх повноважень у сфері аудиторської діяльності; здійснення представницьких функцій із питань аудиторської діяльності перед суб'єктами владних повноважень інших держав; внесення на розгляд Президенту України проекту Положення про Комітет суспільного нагляду за аудиторською діяльністю та кандидатури на посаду голови цього Комітету; внесення на розгляд Аудиторської палати України проектів нормативно-правових актів із питань аудиторської діяльності.

Під час створення органу суспільного нагляду слід обов'язково врахувати вимогу щодо забезпе-

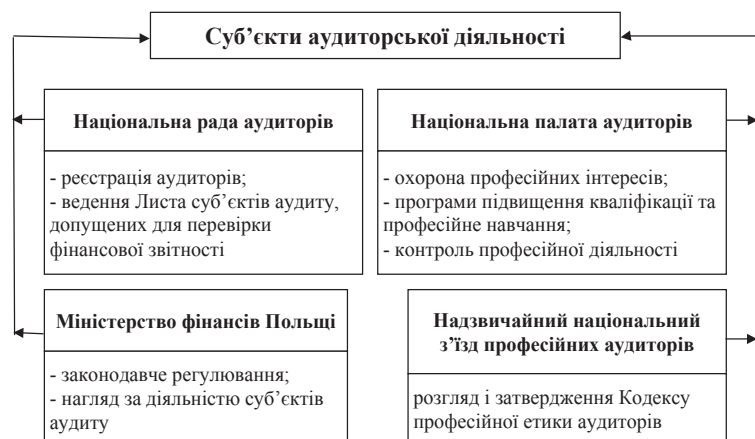

Рис. 2. Регламентативна структура аудиторської діяльності в Польщі

Джерело: скомпоновано автором на підставі [10, с. 12–13]

чення в його складі більшості осіб, що не практикують. Законопроектом [9] пропонується формувати склад Комітету суспільного нагляду за аудиторською діяльністю з числа непрактикуючих осіб та практикуючих аудиторів у співвідношенні 2:1. До складу непрактикуючих осіб своїх представників делегують: Міністерство фінансів України, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, Національна комісія з регулювання ринків фінансових послуг, Національний банк України, професійні громадські організації користувачів фінансової звітності, наукові та навчальні заклади. Представників із числа практикуючих аудиторів делегують професійні організації аудиторів. Комітет суспільного нагляду має статус юридичної особи і функціонує як незалежна неприбуткова організація, його фінансування здійснюється Аудиторською палатою України. Отримувати кошти безпосередньо від аудиторів та аудиторських фірм Комітет не має права. Такий підхід дозволяє дотриматися європейських стандартів суспільного нагляду за аудиторською діяльністю. Крім того, включення до складу Комітету представників указаних державних органів дає змогу, з одного боку, забезпечити їхню участь у регулюванні аудиторської діяльності, з іншого – нівелює існуючу на сьогодні практику безпосереднього втручання у функціонування ринку аудиторських послуг через механізм видачі дозволів на проведення обов'язкового аудиту суб'єктів, що функціонують на ринку цінних паперів та фінансових послуг, шляхом ведення відповідних реєстрів аудиторських фірм.

Нагальною проблемою залишається реформування Аудиторської палати України як основного регуляторного органу аудиторської діяльності на засадах саморегуляції. Віддаючи належне багаторічній праці членів Аудиторської палати, слід зазначити, що на сьогодні цей орган неспроможний виконувати функції головного регулятора на належному рівні, а існуючий порядок його формування та широкий спектр повноважень не відповідають вимогам сучасності. Нині Аудиторська палата України функціонує як некомерційна організація, що здійснює регуляторні, координаційні та представницькі функції від імені аудиторської спільноти України. Стратегія діяльності Аудиторської палати України [11] передбачає цілком вірні напрями розвитку аудиторської діяльності в Україні, спрямовані на забезпечення зростання ринку аудиторських послуг та цінності суб'єктів аудиту і сертифіката аудитора, підвищення ролі професійних громадських організацій та об'єднань у розвитку аудиторської діяльності. Проте внаслідок недосконалої організаційної структури та сконцентрованості великої кількості повноважень в одному регуляторному органі існує небезпека перетворення зазначених пріоритетів розвитку аудиту лише на декларацію намірів без реального втілення.

На думку автора, слід формувати склад Аудиторської палати тільки з числа практикуючих аудиторів, яких делегує з'їзд аудиторів України. Існуючий порядок включення до складу Аудиторської палати представників державних органів на позаштатній основі малоефективний. Крім того, слід звужити існуючі повноваження Аудиторської палати України шляхом виведення зі складу організаційної структури регулюючого органу Комісії з сертифікації та навчання аудиторів та Комісії з контролю якості аудиторських послуг та етики. Означені комісії повинні обиратися з'їздом ауди-

торів України з числа практикуючих осіб, що мають певний досвід аудиторської роботи. Члени комісій виконують свої обов'язки на громадських засадах. Порядок роботи комісій визначається Положенням, яке затверджує з'їзд аудиторів України, методичне, організаційно-технічне забезпечення діяльності та фінансування здійснюється Аудиторською палатою України. Таким чином, створення органу суспільного нагляду за аудиторською діяльністю і реформування Аудиторської палати України дають змогу розмежувати функції регуляторів незалежного аудиту з максимальним наближенням до загальноприйнятих європейських стандартів.

Закріплення на законодавчому рівні державного контролю у сфері аудиторської діяльності створює певну небезпеку одержавлення сфери аудиторських послуг та втрати незалежності професійної діяльності аудиторів. На противагу надмірного державного втручання повинна бути активізована діяльність професійних організацій бухгалтерів та аудиторів із метою розробки єдиного стратегічного орієнтиру розвитку аудиторської діяльності. На сьогодні в Україні засновано декілька професійних організацій бухгалтерів та аудиторів. До найбільш відомих належать: Спілка аудиторів України (САУ), Федерація професійних бухгалтерів і аудиторів України (ФПБАУ), Рада незалежних бухгалтерів і аудиторів України (РНБА), Українська асоціація сертифікованих бухгалтерів і аудиторів України (УАСБА). Зазначені організації мають спільну мету та завдання, спрямовані на об'єднання зусиль бухгалтерів і аудиторів для сприяння реформуванню та розвитку бухгалтерського обліку й аудиту в Україні з урахуванням євроінтеграційних процесів, удосконалення податкового законодавства та захисту законних професійних, соціальних та інших загальних інтересів своїх членів. Наразі залучення професійних організацій до регулювання аудиторської діяльності носить характер перманентної участі в обговоренні дискусійних положень нормативно-правових актів. Вагомого впливу на зміст прийнятих нормативних положень такі дискусії не мають, оскільки в Україні не запроваджена загальноєвропейська практика громадського обговорення законопроектів. Така ситуація багато в чому обумовлена інфантильністю професійних організацій у цьому напрямку, наразі сферу їхніх інтересів становлять переважно проекти різних сертифікаційних бухгалтерських програм.

Проте проблему якості аудиторських послуг не можна вирішити лише шляхом повальної професійної сертифікації бухгалтерів за програмами підготовки Міжнародних професійних організацій, в яких не враховано макроекономічні рамки та специфіка ведення бізнесу в Україні. Розбудова ефективної системи контролю якості надання аудиторських послуг вимагає розробки єдиного методологічного базису якості аудиторських послуг та відпрацювання єдиної системи вимог до професійних стандартів підготовки аудиторів, підвищення їхньої кваліфікації. Такі завдання стратегічного виміру неможливо розв'язати без об'єднання зусиль усіх учасників ринку аудиторських послуг. Одним із варіантів концентрації практичної діяльності в даному напрямку може стати створення асоційованого Центру якості аудиту, загальний напрямок роботи якого буде полягати в підвищенні довіри до результатів аудиту за рахунок підвищення якості наданих аудиторських послуг. Центр якості аудиту

має виступати ланкою, що пов'язує між собою аудиторські компанії, замовників аудиторських послуг, регуляторні органи, користувачів фінансової звітності, професійні організації бухгалтерів та аудиторів, наукові і навчальні заклади. Важливо, щоб активними учасниками цього процесу були представники аудиторських компаній «Великої четвірки», оскільки саме вони формують політику розвитку аудиту у світі. Крім того, ними практично монополізований вітчизняний ринок аудиторських послуг, проте активної участі в розбудові аудиторської діяльності на загальноєвропейських засадах в Україні вони не приймають, процес обміну досвідом, прогресивними технологіями у сфері аудиту практично відсутній.

Висновки. Таким чином, розвиток незалежного аудиту в Україні неможливий без розв'язання низки проблем, пов'язаних із формуванням макроекономічних рамок функціонування вітчизняних суб'єктів аудиту. По-перше, слід визначитися з моделлю регулювання незалежного аудиту

в Україні – на державних чи професійних засадах; по-друге, залежно від обраної моделі створити орган суспільного нагляду за аудиторською діяльністю; по-третє, адаптувати вітчизняне законодавство у сфері аудиту до європейських норм; по-четверте, побудувати систему контролю якості надання аудиторських послуг, що здатна задовольняти інформаційні потреби користувачів, по-п'яте, сформувати єдину систему вимог до професійних стандартів підготовки аудиторів, підвищення їхньої кваліфікації. Аналіз законодавчих ініціатив у сфері аудиту свідчить про наявне тяжіння у бік державної моделі регулювання аудиторської діяльності, оскільки аудит в Україні орієнтований переважно на потреби державних органів як основних користувачів аудиторських висновків. Для уникнення небезпеки надмірного державного втручання й втрати незалежності професійної діяльності аудиторів повинна бути активізована діяльність професійних організацій бухгалтерів та аудиторів.

Список літератури:

1. Концепція змін до законодавства про аудиторську діяльність, спрямованих на підвищення якості аудиторських послуг, покращання бізнес-клімату та адаптацію до законодавства Європейського Союзу / Міністерство фінансів України [Електронний ресурс]. □ Режим доступу : <http://www.minfin.gov.ua>.
2. Макеєва О.Л. Інституційні чинники становлення професії аудитора в Україні / О.Л. Макеєва // Економічні науки. Серія «Облік і фінанси». – 2011. – Вип. 8(29). – Ч. 3. – С. 45–51.
3. Рядська В.В. Інституціональна парадигма аудиту в Україні : сучасний стан та напрямки розвитку / В.В. Рядська // Проблеми економіки. – 2014. □ № 2. – С. 138–143.
4. Саюн А.О. Проблеми законодавчо-нормативного регулювання аудиторської діяльності / А.О. Саюн // Фінансовий простір. – 2011. – № 2(2). – С. 104–109.
5. Льницька Л.Ю. Актуальні проблеми регулювання аудиторської діяльності в умовах переходу на міжнародні стандарти / Л.Ю. Льницька // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – 2015. – Вип. 30. – Т. 1. – С. 167–169.
6. Глущенко В.В., Риженко І.Є. Правове регулювання та методичне забезпечення аудиторської діяльності в Україні / В.В. Глущенко, І.Є. Риженко [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://pro-u4ot.info/index.php?section=browse&CatID=18&ArtID>.
7. Аудит. Основи державного, незалежного професійного та внутрішнього аудиту : [підручник] / За ред. проф. В.В. Немченко, О.Ю. Редько. – К. : Центр навчальної літератури, 2012. – 540 с.
8. Про аудиторську діяльність : Закон України від 22 квітня 1993 р. № 3125, у редакції Закону України від 14 вересня 2006 р. № 140 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3125-12>.
9. Про аудиторську діяльність : проект Закону України від 03 квітня 2015 р. № 2534 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=54644.
10. Бондар В.П. Системи організації та регулювання аудиторської діяльності країн світу / В.П. Бондар // Міжнародний збірник наукових праць. – Вип. 2(11) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://eztuir.ztu.edu.ua/4612/1/5.pdf>.
11. Стратегія діяльності Аудиторської палати України на 2012–2017 роки : Рішення АПУ від 05 липня 2012 р. № 252/5 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.apu.com.ua/strategiya-diyalnosti-apu>.

Большотенко И. В.

Университет экономики и права «КРОК»

НАПРАВЛЕНИЯ РЕФОРМИРОВАНИЯ МАКРОЭКОНОМИЧЕСКИХ РАМОЧНЫХ УСЛОВИЙ АУДИТОРСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ В УКРАИНЕ

Резюме

Рассмотрен существующий порядок регулирования аудиторской деятельности в Украине. Определены направления реформирования макроекономических рамок условий функционирования субъектов аудита, связанные с регулированием и нормативно-правовым обеспечением аудиторской деятельности.

Ключевые слова: аудит, аудиторская деятельность, регулирование аудиторской деятельности, макроекономические рамочные условия, общественный надзор.

Bolbotenko I. V.

University of Economy and Law «KROK»

AREAS OF REFORMING MACROECONOMIK FRAMEWORK CONDITIONS AUDITING IN UKRAINE

Summary

The article reviews current procedures audit regulation in Ukraine. It's researched the ways of reforming the macroeconomic framework of audit-related functioning regulation and regulatory support auditing.

Keywords: audit, auditing, audit regulation, macroeconomic framework, public supervision.